

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 28 JANUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Z. H. Pius IX.

5e LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr. 1282,26
Ontvangen op het bureau van den Postrijder:	
Onbekende van Werm.	2,00
M.V. Laminie, conseiller communal à Tongres.	10,00
Liste de Bilsen	542,00
M ^{me} v ^e Laminie	10,00
M ^{me} Isabelle Schoebben	5,00
Anonyme de Tongres	5,00
Liste de Louwaige	54,00
Id. de Berg	48,20
Ontvangen door de tusschenkomst van M. den deken:	
M. Rubens-Vaneybergen	10,00
Eene servante de la paroisse Notre-Dame	2,00
Deux anonymes id.	5,00
Eene rentière id.	10,00
Eene dame anonyme id.	5,00
Eene anonyme	10,00
Un anonyme	100,00
M. Vanhaeken, aumônier de l'hôpital	10,00
M. Derive, curé de Froeren	14,00
M. P. Meyers, curé à Otrange	15,00
M. R. Meyers, vicair id.	10,00
Les paroissiens id.	50,00
M. J. Maes, pastoor te Haren.	8,00
Eenige parochianen id.	5,00
M. J. Benais, pastoor te Rixingen	25,75
Eenige parochianen id.	24,25
Liste de Herstappe	45,74
Id. de Mall et Sluse	67,67
Id. de Coninxheim	40,75
Id. de Froeren	66,56
Id. de Heure-le-Tixhe	71,10
Id. de Henis	51,50
Id. Saint-Jean à Tongres	194,00
2 ^e versement de Herderen, W. S.	5,00
Eene servante	1,00
Total, fr. 2574,58	

LISTE DE BILSEN.

M. Neven, doyen de Bilsen, fr. 25,00. M. Thewissen, directeur, 10,00. M. Theunissen, vicair, 5,00. M. Van Ormelingen, id., 5,00. M. Blesers, id., 5,00. Les chanoinesses du St Sépulchre, 10,00. Une dame anonyme, 10,00. M^{re} et Mme anonymes, 10,00. Un anonyme, 5,00. M. Gielen, curé à Althoeselt, 10,00. M. Cuvelier, id. à Beverst, 10,00. M. Verjans, id. à Egenbilsen, 10,00. M. Leenders, vicair à Egenbilsen, décédé depuis son ofrande, 5,00. M. Thans, curé, et la paroisse de Gellicq, 55,00. M. Truyens, curé à Genck, 10. M. Frenay, vicair id., 5,00. M. Geurts, instituteur, 5,00. M. Hendrickx, curé à Hoesselt, 10,00. M. Defastré, vicair id., 5,00. M. Thewissen, curé à Petit-Spauwen, 10,00. M. Merken, bourgmestre id., 5,00. M. Claesen, instituteur id., 2,00.

DE BEUKENHOEVE.

(VERVOLG EN EINDE.)

Na het verzwelgen van zijn maal richtte de onbekende zich plotseling op.
« Ik moet uw bezweringsboek hebben, » sprak hij met zijne holle stem.
« Mijn bezweringsboek? . . . »
« Ik moet het hebben, om de schim van den commandeur op te wekken; verstaat gij mij, ik moet het hebben. »
« Hij is het wel, ik had mij niet bedrogen, » sprak de pastoor bij zich zelve, « het is die arme onnoozele, die in de bouwvallen van de Beukenhoeve huisvest.
« Uw bezweringsformulier, uw bezweringsformulier! » herhaalde de onbekende met stijgende drift.
« Alzoo zijt gij werkelijk degene, die. . . » Hij bield op, getroffen door de uitdrukking van vreedheid, welke zich op het aangezicht van den onbekende vertoonde en door het vreeslijk gebaar, waarmede de blik vergezeld ging, dien hij op hem wierp.
« Het bezweringsformulier, het bezweringsformulier! »
« Komaan, mijn vriend, wees bedaard. In de eerste plaats moet ik u zeggen, dat ik geen ander bezweringsformulier bezit dan mijn briefje, dat mij dient, om den goeden God te loven, zijne grootheid te bezingen, Hem voor zijne talloze weldaden te danken, Hem om zijne voorlichting en zijne genade te bidden. Welnu! dat is niet hetgeen gij van mij vraagt. Wat een boek betreft om den duivel aan te roepen, dat bezit ik niet en al zou ik er een bezitten, dan zou ik het evenwel niet geven, want ik zou het verbranden. Een christen mag nimmer zijne toevlucht nemen tot den geest der duisternis. »

Une servante, 4,00. M. Stulens, curé à Martenslinde, 10,00. M. Hevuen, curé à Mopertingen, 10,00. M. Warnots, curé à Munsterbilsen, 10,00. M. Viggria, vicair id., 10,00. M. Vanderbilsen, curé, et la paroisse de Sutendael, 29,50. M. Loven, curé à Veldwezelt, 10,00. M. S. G. 5,00. Elisabeth Primen, 2,00. Paulus Geurts, 2,50. M. Marting, curé à Waltwilder, 10,00. M. Gybels, id. à Werm, 10,00. M. Cielon, id. à Grand-Spauwen, 15,00. M. Portmans, coadjuteur id., 10,00.

LIJST VAN LAUW.

J. Laminie, pastoor, fr. 10. J. Van Jersel, coadjuteur, 5. Henricus-Willem Baillien, 7. Gerardus Louwet, 1. Onbekende, 1. Id., 1. Petrus Baillien, 2,50. Willem Hubrechts, 2. Christina Vanormelingen, 5. Lucia Toppet, 2. Christiaan Vrindt, 1. Antoon Louwet, 1. Anna-Maria Melon, 2. Antoinette Peters, 1. Francisus Esters, 0,50. Jan-Lambert Daenen, 5. Lambert Daenen, 2. De gezusters Vanormelingen, 5.

LIJST VAN BERG.

P. Vandervelpen, pastoor, fr. 20. M. Nicolaers, 5. Anonyme, 2. Id., 1. J. Driesen, 1. M. Noelmans, 0,50. Cl. Nys, dienstmeid, 5. M. Merken, 0,50. J. Vranken en M. Vaneyck, 1. R. Vranken, 0,25. L. Vranken, 0,25. J. Cox, 0,60. B. Wels, 0,60. P. Piette, 1. P.-Th. Bellefontaine, 5. Anonyme, 2. Id., 1,50. Id., 1. J. Vryen, 1. Eene onbekende, 1.

LISTE DE HERSTAPPE.

Hallet Jos., fr. 5. Depaive v^e, 2. Depaive Arnold, 1. Billen Gilles, 0,50. Lindemans v^e, 0,10. Kellens Jean, 0,25. Delvaux v^e, 0,50. Dessers Guill., 0,25. Duchamps, 0,25. Saeré Jos.-Adr., 2,00. Rochus Laurent, 0,50. Rolland Pierre, 0,50. Delvaux Ange, 0,50. Peigneux, 1,50. Brone, 0,40. Bolland Gilles, 0,50. Renard L. v^e, 1,50. Lahaye, 0,50. Desreine J., 0,25. Boufflette Guill., 5. Renard-Boufflette v^e, 2. Gernay enfants, 0,50. Paquay Thomas, 2. Franken, 10. A. Langenaken, 0,50. Peitjean Marie-Cath., 0,25. F.-B. Vandereycken, curé, 10. Marquet J., 0,25.

LIJST VAN MALL-SLUZE.

P. Cuypers, pastoor, 45. Edm. Ickx, kapelaan, 5. Mre Vranken, 5. Thérèse Bellefontaine, 1. J. Cuypers, 2. Leden der H. Familie: A. Martin, 1,50. L. L'hoest, 1,50. Ph. L'hoest, 0,50. C. Paques, 2,50. G. Ulrix, 1,50. N. Thys, 1,50. V. Frisson, 0,50. Verscheidene leden, 7,07. W. Vranken, 3. F. Notelaers, 2. Leden der congregatie: Marie Ramakers, 1. Marie Paques, 5. Cath. Vranken, 1. Eva Martin, 2. Constantia L'hoest, 1. Nathalie Heckeers, 1. Helena Ulrix, 1. Maria L'hoest, 1,50. N. N. L'hoest, 2,10. N. N. 0,50.

LIJST VAN CONINXHEIM.

L. Ramaekers, burgemeester, fr. 5. Vandermeer G., 2. Boelen H., 5. Hansen Agatha, 1. Wynandts de kinderen, 0,50. Jamar Petrus, 0,50. Onbekend, 0,50. Vandenzavel Gisbert, 0,50. W. Stuivers Joannes, 1. Esters Cath., 0,25. Onbel. id., 0,50. Hansen Joannes, 0,50. Onbekend, 0,50. Wynandts Herman, 1. Vandermeer Willem, 2,50. Eerw. heer Van Elst, 5. Veltmans Aldegonde, 2. Dreesen, pastoor, 16,50.

LIJST VAN HENIS.

Bormans, pastoor, fr. 10. Zijne zuster jufvr. Coleta Bormans, 5. Elydis Langenaken, 2. Wilmots, 2. Beunkens, 2. Melchior, 2. Onbekend, 2. Jan. Swennen, 1. Sypels, 1. G. Castermans, 0,75. Paulus Souveryns, 0,50. Elisabeth Swennen, 0,50. Ida Morias, 0,75. E. Langenaken, 0,60. H. Budeners, 0,20. E. Kellens, 1. L. Slegers, 0,50.

LIJST DER PAROCHIE VAN ST-JAN.

F.-D. Nys, pastoor, fr. 45. G. Bollen, vicair, 10.

« Ik moet een bezweringsboek hebben, omdat ik goud wil, veel goud. »
Dit zeggende flikkerden zijne oogen van begeerte.

« Ik barbaal het u, ik bezit geen bezweringsformulier en goud evenmin. Geloof mij, zet u de trouweloze inblazingen van den duivel en de lieden, die met uwe lichtgeloovigheid den spot hebben willen drijven, uit het hoofd. Het goud dat wij moeten vergaderen om ons daarvan een schat in den hemel, ons vaderland, te verwerven, zijn de christelijke deugden »

De onbekende naderde den geestelijken en de stem verzachtende, als om hem een geheim toe te vertrouwen, zeide hij:

« Ik weet waar goud, veel goud te vinden is; ik weet, waar de schat der Tempeliers begraven ligt. Vertel het niet, neen, vertel het niet; de anderen zouden komen en hem mij ontroofen. Als hij eenmaal in mijn bezit is, dan zult gij vreemde dingen, zeer vreemde dingen zien. »

En hij begon schatterend te lachen.
De arme pastoor was in de grootste verlegenheid en wist niet, hoe hij zich van dien lastigen gast ontslaan zou.

Gelukkig deed zich buiten een naderend gerucht van stemmen hooren en weldra werd er op de huisdeur geklopt.
De onbekende ontroerde en naderde het raam, terwijl hij een lang mes uit zijne gordel trok.

De pastoor ging de deur openen. Men kwam hem roepen om een stervende te bedienen. Toen hij met de beide boorden, die hem haalden, in de kamer terugkeerde, was zijn bezoeker verdwenen.

Intusschen kwam de winter en met dezen sneeuw, vorst, regen stormachtige nachten. De maan vertoonde zich slechts zelden en bijgevolg kwam ook de nachtelijke graver slechts met lange tusschenpoozingen te voorschijn.

Frankrijk was destijds in aanhoudende oorlogen gewikkeld, welke de bloem der jongelingschap weggraften en tal van huisgezinnen in

C.-G. Bairin, 5. F.-A. Noelen, koster, 15. M.-P. Slegers, 20. Van Biesen, « Dominare in medio inimicorum tuorum » 10. Convent des Dames Bénédictines, 10. J.-B.-I. Goor-Bellefroid, 10. Lucia Beets, 5. Twee onbekende Jufvr., 10. Eene onbekende dame, 10. Eene onbekende dame, 10. Eene onbekende heer, 4. Mulleners A., 5. A.-E. Bellefroid, 5. Catharina Hestermans, 5. Eene onbekende Jufvr., 5. Eene onbekende, 5. Eene onbekende, 10. Eene onbekende, 5. Eene onbekende Jufvrouw, 1. J. Bellefroid, 5. Een brave heer, 10. Anonyme, 5. Onbekend, 5.

Wat zal de oorlog uitwerken?

Dit is eene vraag, die thans op aller hart ligt en van aller lippen vernomen wordt. Wat voor het oogenblik de gevolgen zijn van den reusachtigen strijd, die tussehen de twee machtigste volken gevoerd wordt, is duidelijk: de velden worden verwoest, de steden deels verbrand, deels plat geschoten, terwijl Frankrijks bodem reeds maanden lang overal en voornamelijk rondom de muren van Parijs met het bloed van duizende slachtoffers doorweekt wordt.

Doch deze vraag ziet niet alleen op de eindbeslissing van het bloedig toneel, neen, want, wie ook overwinnaar moge schijnen, daar waar de overwinning met een nederlaag gelijk zal staan, bij het verlies van de beste krachten voor stoffelijke welvaart, bij de rouw en tranen, bij den kommer en 't gebrek, waarin beide partijen hun vaderland gedompeld hebben, blijft de bittere ellende dezelfde, en dan wee dengene, die roekeloos en overmoedig de bronnen van ellende telkens al wijder opent!

De strijd wordt tot ieders verbazing hardnekkig voortgezet en weldra zal men misschien te vergeefs naar een voorbeeld daarvan in de geschiedenis zoeken. Sommigen hebben gezegd dat het van den kant van Pruisen « de dronkenschap der overwinning, » van de kant der Franschen de « woede van de wanhoop » is, doch bij al de partijen, zoowel de hevigste, die aanvankelijk de diepste vernedering en zelfs de vernietiging van Frankrijk wenschten, als die meer gematigd aan Frankrijk eene kastijding gunden voor zijne misslagen, klimt de eerbied en de bewondering voor den heldenmoed en de volharding der zoogenaamde verwijde Franschen, naarmate hare achtung en sympathie voor de gevierde Pruisen, die slechts met koel berekend en overmoedig geweld te werk gaan, meer en meer vermindert.

Maar wij gelooven, dat de schijnbaar hope-looze volharding der Franschen in een ander beginsel dan in de « woede van de wanhoop » hare oorzaak heeft, namelijk in hun herlevend geloof, dat als onder de asch der weelde

smenlend, door de beproeving is angeblazen. De Franschen zien thans in, dat de vernedering hunner beroemde wapenen ook de vernedering ten gevolge heeft van het dierbaarste wat zij bezitten, hun geloof, hunnen godsdienst.

Nauwelijks hadden zij door het verraad van hun laffen keizer de eerste groote nederlaag geleden, of 't Italiaansch gouvernement rukte met zijn legerscharen en goddelooze benden de Eeuwige Stad binnen en sloeg daar zijn heilighennende hand aan al wat heilig en in zooveel eeuwen door de grootste snooards zelfs gespaard, geëerbiedigd was. Daar zit thans het hoofd der Kerk, Pius IX, beroofd van alles, in zijn eigen paleis gevangen, tot dat wellicht de snoode overmoed van 't roovergespuis, dat zich voortplanters van vrijheid en beschaving noemen durft, zoover gaan zal, om het grijze hoofd van hun Paus, hem tot eer en glorie, maar het Italiaansche gouvernement, Napoleon III en de revolutie ten eeuwige schande, met het bloed des martelaars te bespatten. De Franschen zien de verdrukking van Rome en hunnen Vader, die reikhalzend uitziend naar het oogenblik, waarop zij het ijzeren juk waaronder zij gekromd gaan, zullen afgeschud, de al te groote weelde afgelegd, de huichelbende misleiders, die hen in het ongeluk gestort hebben, zullen verdreven hebben. Dat moeten zij thans bezorgd voor eigen behoud nog aanzien en verdragen. Doch welke vernedering de Pruisen hun ook aandoen, welke harde vredesvoorwaarden zij in het eind wellicht gedwongen zullen zijn aan te nemen, Frankrijk zal zich herstellen, zal herleven, en sneller en krachtiger, naarmate zijn geloof bij den dag vuriger ontwaakt. En welk eene hoop, welk eene zekerheid vloeit daaruit voort tot redding van Rome, tot glorie voor de vervolgde Kerk!

In fide virtus, ja in het geloof ligt de kracht en de dapperheid, dat weet ieder Franschman, dat woord is in zijn hart gegrift, en moge hij het al een wijl lichtzinnig vergeten, in de oogenblikken van nood en beproeving herinnert hij zich daaraan, en zijne daden maken het tot eene waarheid. Het is bekrompen en bespottelijk en met sommigen te meenen, dat de leus der republiek, gestemd door ongelooftige beginselen, die energie in de laatste weken bij de Franschen ontwikkeld heeft; hoe zouden zij dood en verderf zoo in 't aangezicht durven zien, van het lieve leven en al wat hun dierbaar is en aan het hart hangt, kunnen scheiden, wanneer hen na een roemrijk sneven, in plaats van de hoop op belooning een ijdel niet

baasden blik om zich heen.

« Drink wat van deze bouillon, » zeide ik hem; « zij is warm en zal u goed doen. »

De klank mijner stem deed hem sidderen; zijn blik vestigde zich op mij met austige bekommering.

Ik lichtte hem zachtkens op en dekom bouillon aan zijn mond brengende, voegde ik hem toe:

« Drink dit uit, terwijl het nog warm is. »

De ongelukkige nam er een mondvol van en dat was alles.

Na zijn hoofd weder op het kussen gelegd te hebben, wilde ik heengaan; maar hij bield mij zacht vast en na met zijne dorre, bevende hand onderscheidene malen over zijn voorhoofd gestreken te hebben, vroeg bij mij met tranen in zijne stem.

« Niet waar, ik ben niet meer krankzinnig? »

« Neen, als gij het geweest zijt, zijt gij het niet meer. »

Hij zweeg eenige oogenblikken en hernam toen:

« O! wat lijd ik vreeslijk! . . . ik heb de hel in het hart! »

« Gij moet bidden! »

« Eertijds kon ik bidden; maar dat is lang, zeer lang geleden. »

« Toen gij ons op de Beukenhoeve kwaamt bezoeken. »

« De stervende ontroerde hevige en mijne hand grijpende, kermde hij:

« Ik bedrieg mij dus niet; het is geene bedrieglijke gelijkenis, gij zijt waarlijk Jeanne Belerain? »

Eene geweldige ontroering, welke ik vergeefs trachtte te overmeesteren, beving mij zoodanig, dat ik hem geen antwoord kon geven.

« O! ik bid u! » smeekte de stervende, zich met de uiterste inspanning oprichtende, « ik bid u, zeg het mij: zijt gij Jeanne Belerain? »

« Welnu! ja, Jacquelin, ik ben het, ik ben Jeanne Belerain, maar Jeanne Belerain, die u

rouw en droefheid dompelden. Ik weet niet hoe het gerucht zich verspreidde, dat de bewoner van de bouwvallen een deserteer was, die zich krankzinnig hield, om zich aan de gedwongen lichten te onttrekken, maar er kwamen gendarmen, die zich zonder vrees in de bouwvallen van de Beukenhoeve begaven en ze navvkeurig doorzochten. Hunne moete was evenwel vergeefs; zij vonden niemand. Al bezat de onbekende geen bezweringsformulier, hij verstond ten minste de kunst om zich onzichtbaar te maken. Na verscheidene nachten vruchteloos op de loer gelegen te hebben, gaven de gendarmen, vermoedende, dat de zwerfver elders eene schuilplaats gezocht had, eindelijk de vervolging op en keerden naar huone standplaats terug tot groote blijdschap van de bevolking en die van den geheimzinnigen onbekende.

Daar het een ongemeen scherpe, koude winter was, had deze ontzettend veel te lijden, Op zekeren morgen, na een stormachtigen, guren nacht, vond mijn man hem in de nabijheid van onze woning bewusteloos op den grond.

« Jeanne, » riep Andreas mij toe, « kom eens spoedig hier; daar licht de graver. »

« Wat zegt gij? » riep ik, ijlings naar buiten snellende.

« Zie maar! »

En hij wees mij op een ineengetrokken mensche-lijk lichaam, dat in een hoop sneeuw lag.

« Ongelukkige! en gij snelt hem niet te hulp? » riep ik uit mijn beveden man bij een arm voorttrekkende.

Wij droegen hem op ons bed en terwijl ik hem poogde te verwarmen, liep Andreas naar het dorp om den geneesheer van de ziel en die van het lichaam te halen.

De ongelukkige bestond nit niet veel meer dan vel en been; maar hij leefde toch nog. Naarmate ik hem wreef, voelde ik de warmte wederkeeren en het hart sterker kloppen.

Weldra opende hij de oogen en sloeg een ver-